

הדרך הישרה

עלון לחיזוק דרך חסידות חב"ד
כפי שהורונו רבותינו נשיאינו

גליון ח' • ש"פ תצוה תשע"א

מעלת השמחה ושליטת העצבות

עצבות הוא כמו עבירה דאורייתא • שמחה הוא
למצוא בכל דבר את הטוב שבו

שבת חוהמ"פ ש"ת

דער רבי האט געזאגט: איך האב מקבל געווען פון זיידן –
מורנו הבעש"ט נ"ע – אז שטות, ניט נאר רוח שטות נאר
שטות, וואס מענטשן רופן ניט קיין קלוגער מענטש, עצבות
און הרגש מעלת עצמו זיינען בא חסידים עבירות דאורייתא.
חכמה, וואס מענטשן רופן א קלוגער, שמחה דורך געפינען
אין יעדער זאך דעם גוט וואס איז משמח, און זריזות
במתינות זיינען בא חסידים מצות דאורייתא.

ספר השיחות קיץ ה'ש"ת ע' 52

כשיתבונן איך שניתן לו מצוה מהקב"ה – ירקוד
משמחה • ע"י השמחה יומתק הרע

חג הפסח תרצ"ד

הרה"צ ר' ישכר דוב קאבילניקער, דער ליובאוויטשער מגיד,
– איינער פון מורנו הבעש"ט'ס שטילע תלמידים ביי וועמען
דער אלטער רבי האט געלערנט נאך זייענדיג א קינד – האט
דערציילט, אז ווען ער איז אנגעקומען אין ליובאוויטש פאר א
איידעם – לערך שנת תפ"ה – האט ער גאך דערוויסט ר'
ישראל דער לעבעדיקער, וועלכער איז שוין דאמאלסט געווען
א טיפער זקן א בן תשעים אדער אפשר מער, איז ווען ר'

עצבות מחליש האדם במלחמתו עם הרע שבו
ובהעולם • לזכור שבסוף ננצח וכל פעולה מועלת

י"ג מנחם אב, תש"ט

איר שרייבט אז אזוי ווי די לאגע פון אידישקייט אין אייער
שטאט און אין די ארומיקע שטעט איז ניט קיין גוטע זייט
איר... אריינגעפאלן אין עצבות!

רעכנט איר אז דאס איז אן עצה און מיטל צו פארריכטן
די לאגע?

זיכער ווייסט איר, אז דער אלטער רבי שרייבט אין תניא -
פרק כ"ו - אז, פארקערט, דורך עצבות ווערט מען נאך
אפגעשוואכט אין דער מלחמה וואס יעדער איד דארף פירן
מיט זיין אייגענעם יצר הרע, און בכלל מיט דעם רע וואס אין
דער וועלט. און אויב ער זאט, אז דער שונא שטארקט זיך חס
ושלום, דארף ער פון זיין זייט ווערען נאכמער ענערגישער און
זוכן נאך וועגן און עצות ווי עס צו מנצח זיין, און
געדיינקענדיק דעם אויבערשטנס הבטחה, אז את רוח הטומאה
אעביר מן הארץ, און וראו כל בשר יחדיו כי פי ד' דבר -
דאס אליין דארף געבן מוט און שטארקייט, יעדערן פון אונז,
אויף אנצופירען די מלחמה, זיין מלחמה, אויף דעם טייל
פראנט וואו ער געפינט זיך, און וויסן אז יעדער פעולה טובה
זינע גייט ניט פארלארן, און אויב אפילו ער זעט עס ניט מיט
זיינע פליישיגע אויגן, איז מיט יעדע מחשבה דבור או מעשה
טוב מאכט ער ליכטיקער די ארומיקע פינסטערניש און איז
מקרב די גאולה האמתית.

אג"ק ח"ג מכ' תקטו

דרך החסידים

דרכם של חסידים חב"ד לדורותיהם
מפיהם ומפי כתבם

העצבות היא עצת היצר

העצבות הוא הסיבה, ואח"כ מחפש עלילות
להצדיקו • צריך ללחום נגדה בכל עוז

החסיד הר"ר אברהם חיים ראזענבוים

אך תואנה הוא מבקש ממה להתעצב. דוק ותשכח כי כל בעל עצב ולב רגש לא יחפוץ ולא יאבה, לא יקשיב ולא ישמע לדברי הסותרים את טענותיו בהוראת פנים כהלכה, גם אם הם לטובתו, וחפץ דוקא בקיומם. יאהב את המחזיקים בידו, ויותר להמוסיפים עוד טענות על טענותיו, כי זהו חיותו אז.

עד אשר יטהר, אז יגיל וישמח בסתירתם, כי הוא בעצם עצמו חפץ יותר בסתירתם מבקיומם, רק בעת אשר העוצב פרש עליו ענן למסך, הנה אז כל העלילות והתואנות אשר ימצא יערבו לחיכו כי לחמו הם. וכל מי שרוצה להודות על האמת לא יכחיש את החוש.

וזהו הוראה גמורה אשר לא תואנותיו הביאו את העצבות, רק נהפוך הוא כי העצבון יבקש ויחפש עלילות, ובסתרי מסתרי יהנה בהמצאם, כי הוא מוקף בעצבונו המקיף אותו. וזהו דיוק לשונם ז"ל "שרוי בצער", פירוש, הצער שורה עליו ומקיפו. ואינו דומה הדבר למי שיש לו צער פרטי, כי אז בנקל לסותרו בראיות צודקות אשר אין הדבר כן. וכמו שהודה כ' בעצמו על גליון מכתבו, והודאת בעל דין כמה עדים דמי.

לא נאה ולא יאה לאיש כמוהו אשר הרבה טרח ויגע מעודו ביגיעת נפש ויגיעת בשר בעבודה שבלב כו', וגם עתה זכה לחסות בצל החכמה לשאוף ולשאוב ממקור מים חיים, לא ימצא עוז בנפשו בתחבולות לעשות מלחמה נגד הצר הצורך.

לכל הפחות נצרך לנו להתחזק להטיב לנו ולחיותנו כהיום הזה, בהרחקת העצבות ומרה שחורה, על פי עצות חז"ל וביאורי רבותינו ז"ל, אשר הורו לנו להחיות בהם נפש כל חי, ומפיהם אנו חיים, אשר יוכל כל חד וחד לפום שיעורא דיליה, לשמח מעט את נפשו בה' עושה, ולא נהיה ח"ו כאלו אשר בחייהם כו'.

תולדות אברהם חיים ע' קיז

ישראל פלעגט דאוונען אדער חזרין תנ"ך אדער משניות איז דאס געווען מיט אזא לעבעדיקייט ווי א יונגערמאנטשיק.

ער - ר' ישראל פלעגט כסדר האלטן אין איין זאגן מצוה בלא כוונה כגוף בלא נשמה, און די כוונת המצות איז אז די מצוה קומט פון דעם מצוה. מצוה איז צוואג, דער צוואג קומט דאך פון דעם צוואגער, און דער צוואגער איז אני ה' אשר הוצאתיך מארץ מצרים, דער בורא ב"ה, וואם שלעפט ארויס פון אלע בלאטעס, איז אז איך ישראל'יק גארנישט, האב זוכה געווען מקיים זיין א צוואג פון דעם אל יחיד יתברך, דארף איך שפרינגען און טאנצן בשמחה רבה.

ווען ר' ישראל האט געזעהען אז איינער איז אין עצבות אדער מרה שחורה, פלעגט ער זיך אין אים אנטאן ביז ער פלעגט אים געבען צו פארשטיין אז עם דארף אזוי ניט זיין, און אלץ מיט גוטע ווערטער, אמאל פלעגט ער - ר' ישראל - ריידן גאנץ שארף. ער פלעגט זאגן: הער נאר פאר וואט ביזטו אזוי ברוגז וואט דו ביזט ארעם אדער קראנק אדער חלילה אן אנדער צרה וואט פלעגט אימצען טרעפן, דו ביזט דען ווערט בעסערס, דו אליין ווייסט דאך אז דו ביסט דאס ווערט, זיי קיין נאר ניט, טו א קוש דעם ריטל, זיי מקבל באהבה, וועט דעד טאטע דיר געבען א צוקערקע.

לקוטי דבורים ח"א ע' 228

מנין לאנ"ש זמן פנוי לעצבות? • מבזבזים הזמן על דברים של "מה בכך"

ובמש"כ ע"ד עצבות וכו' - כבר מלתו אמורה בתניא קדישא אשר מקור העצבות בלתי טהור. ומה לו ולענין זה? ואתפלא מנין לאנ"ש זמן פנוי לענינים כאלו? האומנם אין רואים ומרגישים שהזמן דעתה יקר מכל יקר, וכל רגע ענין הוא שצריך לנצלו לתכליתו. וכמה מהם מבזבזים זמנם על ענינים שאפילו בשם "מה בכך" אין לכנותם!! ואולי גם ע"ז הביאור ההסתר כפול, דאנכי הסתר אסתיר פני ביום ההוא, ויה"ר שבקרוב ממש יקוים ואמר ביום ההוא הנה אלקינו זה גו' זה - בכפלים.

אג"ק ח"יד מכ' הרפז

לזכות אלעזר בן בילא פלברבאום
לרפו"ש בקרוב ברמ"ח אבריו ושם"ה גידיו, ברוח ובגשם,
לאריכות ימים ושנים טובות

נדבת בנו ר' צבי גרשון שיי

